

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOSCIAŃSKI**

ROBOTNIK

CENTRALNY
ORGAN P.P.S.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

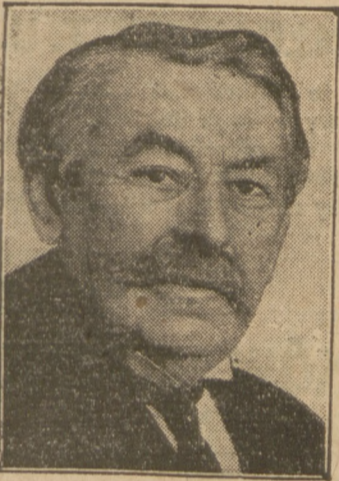
Redakcja przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3 po południu.
Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.
Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy
Kasa czynna od 11 do 1-ej.

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7
REDAKCJA — tel. 176-70.
DYREKCJA — tel. 120-13.
ADMINISTRACJA — tel. 313-80.
DRUKARNIA — tel. 173-43.
KONTO CZEKOWE w P. K. O. 175
CENA NUMERU 20 GROSZY

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

DYMISJA BRIANDA

Gabinet Brianda upadł nieznacznie większością 288 głosów przeciw 277. Ale gabinet ten opierał się wogóle na bardzo kruchej większości, a wobec dużej liczby stronników w Izbie francuskiej, których członkowie ponadto niezawsze głosują solidarnie, wynik głosowania wtorkowego nie był niespodzianką, zwłaszcza, że nastąpiło ono na pierwszym posiedzeniu wznowionej sesji parlamentarnej i posłowie opozycji zgóry zapewne przewidzieli konsekwencje swego głosowania.

Opozycja, która obaliła Brianda, składa się zarówno z członków lewicy, jak środka i prawicy Izby. U nas mówionoby, że lewica idzie w ogonie prawicy lub odwrotnie. We Francji podobne głosowania nie są rzadkością, ale opinia francuska nie sięga do arsenału polskich zarzutów i oskarżeń. Nie sięga, mimo że odmówiono Briandowi zaufania z jednego i tego samego powodu, mianowicie — jego polityki zagranicznej, ściślej mówiąc: polityki względem Niemiec. A te motywy, jakimi kierowała się lewica i prawica w swym ataku na Brianda, były całkiem różne. Ta część prawicy i centrum, która głosowała przeciw Briandowi, ulega wpływom militarystów francuskich, którzy alarmują opinię na temat klęski Francji w Hadze, oburzając się zwłaszcza na przedwczesną ewakuację Nadrenji. Lewica, która zasadniczo godzi się z wynikami Hagi, ma za złe rządowi, że właśnie niezbyt energicznie walczy z propagandą militarystyczną, skoro nawet minister wojny w gabinecie Brianda, gen. Maginot, oświadczył publicznie, że opróżnienie Nadrenji przez wojska francuskie, mające się rozpocząć w czerwcu roku przyszłego, jest warunkowe. Poza tym lewica chciałaby wiedzieć, jakie jest stanowisko rządu w sprawie międzynarodowego Banku Reparacyjnego. Idzie tu o to, że skoro Francja musiała w Hadze poczynić pewne ofiary z planu Younga na rzecz Anglii, to lewica pragnęłaby, aby stanowisko Francji było należycie wzmocnione w Banku Reparacyjnym.

Jak widać, opozycja lewicy i prawicy płynie z wręcz odmiennych motywów.

Briand zażądał odroczenia dyskusji nad polityką zagraniczną rządu do chwili wniesienia do Izby ustawy ratyfikującej plan Younga i ukończenia rokowań w sprawie Banku. Żądanie to, zrozumiałe ze strony Brianda ze względów polityki wewnętrznej i zagranicznej, spotkało się z opozycją większości i doprowadziło do dymisji Brianda. Czem kierowała się opozycja?

Nie chodzi nam o prawicę. Cemu jednak lewica nie chciała odroczyć dyskusji? Gdy mowa o lewicy, wystarczy uwzględnić dwa stronnictwa: radykałów i socjalistów. O toż trzeba zaznaczyć, że na czele opozycji lewicowej kroczyli tym razem nie socjaliści, lecz radykali. Socjaliści głosowali wprawdzie przeciw Briandowi, ale ze względów zasadniczej opozycji do jego rządu, nie zaś — specjalnego wypadku z wnioskiem wszczęcia dyskusji nad polityką zagraniczną rządu.

**Składajcie wszelkie, choćby najdrobniejsze, ofiary na „FUNDUSZ OBRO-
NY DEMOKRACJI I WOLNOŚCI“!**
SKŁADKI I OFIARY PRZYJMUJE CODZIENNIE ADMINISTRACJA „ROBOTNIKA“.

ROKOWANIA W PRZEMYSLE WĘGLOWYM NIE DOPROWADZIŁY DO POROZUMIENIA

W środę, dn. 23 b. m. odbyły się w Dąbrowie Górniczej trzecie układy między przedstawicielami Centralnego Związku Górników a Radą Zjazdu Przemysłowców Górniczych o podwyżkę płac dla górników w Zagłębiu Dąbrowskiego i Krakowskiego.

Po dość obszernej wymianie zdań między stronami, przedstawiciele Rady Zjazdu zaproponowali podwyżkę płac w wysokości 5 1/2% dla robotników

górnictwa, a 2% dla robotników akordowych.

Po krótkiej dyskusji delegatów kopalni nad propozycją Rady Zjazdu, tow. pos. Stańczyk złożył, imieniem Centralnego Związku Górników, oświadczenie, że proponowana podwyżka jest zbyt niska i Związek Górników zgodzić się na nią nie może; jednak propozycje Rady Zjazdu zostaną przedłożone górnikom do wiadomości, a Kongres Centralnego

Związku Górników z wszystkich zagłębi węglowych, który odbędzie się w niedzielę w Katowicach zdecydowanie o dalszym stanowisku górników w sprawie obecnego konfliktu.

W każdym razie, o ile górnicy nie dostaną znacznie wyższej podwyżki, należy się spodziewać wybuchu walki strajkowej w całym górnictwie węglowym.

Wielki wiec P.P.S. i „Bundu“ w Warszawie

Prezydjum wiecu

2500 robotników polskich i żydowskich wypełniło wielką salę teatru Kamińskiego po brzegi

Radykali zaś — o ile mamy szukać uzasadnienia ich taktyki — użyli wniosku świadomie w celach obalenia rządu. Od czasu ustąpienia z koalicji „narodowej” radykali systematycznie przygotowywali się do oczyszczenia drogi rządowi lewicy. Wśród radykałów góruje prąd ku porozumieniu z socjalistami i wyłonieniu większości centrolewej. Opozycja radykałów do rządu Brianda ma swe źródło nietylko w odmiennych poglądach na politykę zagraniczną, ile w sprzeciwie do jego polityki wewnętrznej, głównie w sprawach rozbrojenia, szkolnictwa, po-

datków. Właśnie dzisiaj rozpoczyna się w Reims kongres radykałów, który zapewne sprecyzuje ich program.

Wybory częściowe do Senatu, które przyniosły pewne zwycięstwo lewicy, niewątpliwie zaciążyły na postępowaniu radykałów.

Cheąc tedy w kilku słowach określić przyczyny upadku Brianda, można powiedzieć: że strony prawicy i części centrum Briand natknął się na opór w sprawie planu Younga i ewakuacji Nadrenji; lewica zaś zwalcza politykę wewnętrzną Brianda,

opierającą się na większości prawicowo-centrowej.

Trudno przewidzieć, jak zakończy się przesilenie rządowe we Francji. Jedna rzecz białe w oczy: w związku z ofensywą nacjonalistów niemieckich przeciw planowi Younga upadek Brianda mógłby stworzyć przejściowe trudności w ratyfikacji tego planu. Już z tego względu jest rzeczą wyłączone, by we Francji powstał rząd prawicowy, rząd, wrogo usposobiony do dzieła porozumienia z Niemcami, do ugruntowania pokoju.

J. M. B.

Z. P. P. S.

POSIEDZENIE
KOMISJI PARLAMENTARNEJ.

Wczoraj odbyło się pod przewodnictwem tow. Niedziałkowskiego posiedzenie Komisji Parlamentarnej Z. P. P. S. Komisja wysłuchała sprawozdania Prezydium o stanie prac przygotowawczych do jesiennej sesji parlamentarnej; plan organizacji prac budżetowych referował tow. Czapiński, projekt reformy regulaminu sejmowego — tow. Liberman. Komisja Parlamentarna przyjęła sprawozdanie i referaty do wiadomości, udzieliła Prezydium szeregu dyrektyw, poczyniła załatwiła bieżące sprawy organizacyjne.

C. K. W.

Posiedzenie CKW. PPS odbędzie się dnia 25 października, w piątek, o g. 4 pop. w lokalu Z. PPS w Sejmie.

SEKRETARJAT GENERALNY.

DEPEZA C.K.W.P.P.S. DO KIEROWNICTWA SOCJALISTYCZNEGO „SCHUTZBUNDU“ W WIEDNIU

W odpowiedzi na depezę, którą Polska Partja Socjalistyczna w niedzielę ubiegłą otrzymała od kierownictwa austriackiej milicji robotniczej (t. zw. Schutzbundu), a którą ogłosiliśmy w poniedziałkowym numerze „Robotnika” — Centralny Komitet Wykonawczy P. P. S. wysłał na ręce tow. Juliusza Deutscha depezę następującą:
„Serdeczne podziękowania za Wasze życzenia. Podziwiamy bohaterską walkę proletariatu austriackiego w obronie demokracji. Życzymy całkowitego zwycięstwa”.

ODCZYT.

TOW. HERMANA LIBERMANA

Dziś 24 b. m. o godz. 5 pp. w lokalu Chocimska 23 (lokal Z. Z. K.) p. t.
Znaczenie uchwał Rady Naczelnej.

SPOKOJNY NASTROJ W AUSTRJI

Wiedeń, 23 października. (PAT.). Spokojny i rzeczowy przebieg dyskusji ogólnej nad reformą konstytucji przyczynił się w znacznym stopniu do złagodzenia napięcia, które panowało dotychczas w Austrii. Zdaniem umiarkowanych kół parlamentarnych, zarysowuje się dziś, jakkolwiek jeszcze niewyraźnie, możliwość kompromisu. Projekt rządowy odesłany został do komisji konstytucyjnej, która zbierze się w piątek, 25 b. m. W toku debaty w Radzie Narodowej przemawiali wszyscy mówcy stronnictwa większości za przyjęciem projektu reformy konstytucji, zaprzeczając stanowczo pogłoskom o przewrotnych zamiarach Heimwehry. Burmistrz Wiednia Seitz wygłosił dwugodzinna mowę, w której wyraził imieniem partji socjalno-demokratycznej gotowość wzięcia udziału w obradach nad projektem reformy konstytucji i podkreślił, że socjaliści nie grozili nigdy użyciem gwałtu.

ZAMACH NA PREZYDENTA CHILI

Buenos Aires, 23 października. (P. A. T.). Według doniesień z Sant Jago de Chili nieznany osobnik dokonał zamachu na prezydenta republiki Ibaneza, strzelając do niego z rewolweru. Zamach nie udał się, gdyż prezydent pozostał nieknięty. Sprawca zamachu zbiegł.

